

Branimir Marinović

KRATKE HOMILIJE

1. OD CVJETNICE DO IV. VAZMENE NEDJELJE - "A"

NEDJELJA MUKE GOSPODNJE - "CVJETNICA"

Poklici i pogrde iz istih usta

Današnjom nedjeljom - Cvjetnicom - zapčinje VELIKI TJEDAN. Kao da se otvara zastor i počinje najveličanstvenija predstava u kojoj će Krist svečano ulaziti u Jeruzalem, a mnoštvo će mu klicati "Hosana, sinu Davidovu, blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!" A onda će opet to isto mnoštvo, ta ista usta koja su klicala "Hosana" za četiri dana vikati pred Poncijem Pilatom tom istom Kristu "Raspni ga, raspni!" Kako su ljudi prevrtljivi i to ne samo u Isusovo vrijeme, nego u svako vrijeme. U ovoj velikoj drami svi smo mi glumci i svatko može naći svoju ulogu.

Možda se i mi ubrajamo u mnoštvo koje je spremno i hvaliti i osuditi Isusa. Hvalimo ga molitvom, a osuđujemo psovkom. Katkad smo i mi Jude koji bismo za novac ili za neki drugi svoj interes izdali i Boga i vjeru. Često puta smo poput Petra i znamo zatajiti Krista. Bilo bi lijepo, kad bismo znali poput dobre Veronike pružiti Isusu, ili svakome tko je u nevolji ili trpi, rubac utjehe. Dobit ćemo uvijek za uzvrat Božje lice. Sve što drugome činimo, to činimo dragom Bogu. Pomozimo poput Šimuna Cirenca nositi drugome križ. Isus će za uzvrat preuzeti sve naše križeve i pomagati nam u svim teškoćama.

Ne budimo nikad Pilati koji osuđuju Pravednika, niti kao veliki svećenici i farizeji koji iz zavisti i mržnje ne mogu podnijeti onoga tko je bolji, svetiji, pametniji. Bilo bi najidealnije, kad bismo mogli poput sv. Ivana ili Isusove Majke čuti Isusove riječi "Majko, evo ti sina", ili "Sine, evo ti Majke! "Utješno bi za nas grešnike bilo čuti i riječi

Isusove koje je uputio desnom razbojniku, koji ga je sa svoga križa zamolio: "Gospodine, sjeti se mene kad dođeš u kraljevstvo svoje!" I čuti Isusov odgovor: "Još danas ćeš biti sa mnom u raju!"

U veličanstvenoj Kristovoj drami Svetoga tjedna bit ćemo svi sudionici događaja koji će se odvijati pred nama. Na Veliki četvrtak ćemo s apostolima sudjelovati na Zadnjoj večeri. Nahranit ćemo dušu božanskim kruhom, a zatim ćemo slijediti Isusa za križem. I tako kroz Sveti tjedan prateći Krista od "Hozana Sinu Davidovu" i od "Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje", pa uz Kristov poziv apostolima i svima nama "Uzmite, jedite, ovo je tijelo moje", pa preko Kristove muke, bičevanja, trnovog krunjenja, razapinjanja na križ, stići ćemo i do slavne zore Uskrsnuća. Budimo sudionici ovih svetih dana tako da se možemo duhovno obogatiti, preporoditi i postati bolji, svetiji i sretniji. - Amen.

U S K R S - GODINA "A"

Znak pobjede i radosti

Opet su zazvonila uskrsna zvona i svima objavila da je Isus uskrsnuo. Pobijedio je smrt i vratio vjeru u život. Sveti je Pavao rekao: "Da Krist nije uskrsnuo uzaludna bi bila vjera naša, uzaludno bi bilo propovijedanje naše." Isus je svojim uskrsnućem pobijedio grijeh, pobijedio zlo i otvorio nam perspektivu vječnosti.

Naša vjera i naše propovijedi svode se na to da ističemo kako smrt nije čovjekov završetak, nego je samo prolaz ili prijelaz iz ovog života u vječni život. Kristovo nam uskrsnuće svjedoči ono što mi u Vjerovanju uvijek spominjemo: "Vjerujemo u uskrsnuće tijela i život vječni." Mi vjerujemo Kristu koji nam je to objavio i pokazao svojim uskrsnućem.

Uskrs je znak pobjede i radosti. Isusovi su protivnici mislili da je svršeno s Kristom kad je umro na križu i kad je pokopan. Zapečatili su grob, stavili stražare da ga čuvaju mrtva u grobu, a upravo su ti stražari prvi doživjeli Kristovu slavu uskrsnuća. Za novac koji su dobili od velikih svećenika, bili su spremni lagati da su oni spavali na straži, a došli Isusovi učenici i ukrali njegovo tijelo. Ipak ta njihova laž pokazuje prazan grob s plahtama u koje je bilo umotano Isusovo tijelo i dokazuje Isusovu božansku moć.

Pobijeđena je smrt i počinje novi život. A taj novi život unosi novu nadu, novu radost koju uskrs izražava poklikom "aleluja". S radosnim "Aleluja" - slavimo Gospodina - razlijeva se radost u duše svih koji vjeruju Uskrsu. Isus pretvara žalost u radost. Kad je sve izgledalo beznadno i prazno nakon Isusove smrti i ukopa, odjednom je osvanula zora uskrsnuća i obradovala sve koji su Isusa voljeli. Marija je Magdalena postala prvom blagovjesnicom uskrsnuća nakon što je Isusa prepoznala u vrtlaru koji ju je nazvao njenim imenom.

Tu radost će kasnije doživjeti i apostoli. Isus će ih slati da idu i propovijedaju, da krštavaju ljude. Ustanovit će sakramenat sv. ispovijedi da ljudima po Božjoj dobroti opraštaju grijehe i vraćaju milost. Sve je to odjek Kristova uskrsnuća do danas i do konca svijeta. Zato uz blagdan Uskrsnuća Kristova upućujemo svima čestitku. Sretan Uskrs neka bude djeci, da dožive mnogo Uskrsa u radosti i miru. Mladima, mladićima i djevojkama, neka Uskrs bude poticaj da stvaraju novu, ljepšu i bolju budućnost. Roditeljima, neka uz Kristovo uskrsnuće osjete u obiteljima Božji blagoslov. Starijima, da im vjera kojoj je temelj uskrsnuće Kristovo, daje snagu i nadu u bolji život u vječnosti. Vama i svima vašima želim sretan Uskrs. Aleluja. Amen.

DRUGA VAZMENA NEDJELJA - "A"

Vjera i nevjera

Isus se nakon svoga uskrsnuća pokazao svojim apostolima na zanimljiv način. Dok su bili zatvoreni u dvorani, ušao je k njima kroz zaključana vrata. Pozdravio ih je riječima: "Mir vama! Kao što mene šalje Otac tako i ja šaljem vas!" - dahnuo u njih i nadodao: "Primate Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im". Tim je riječima Isus ustanovio sakramenat sv. ispovijedi, sakramenat pomirenja i dao vlast apostolima da ljude odriješuju od grijeha.

U današnjem sv. Evandelju posebnu je ulogu odigrao sv. Toma apostol. Nije bio u dvorani s drugim apostolima kad je Isus došao. A kad je Isus otišao a on se vratio, nije nikome od apostola htio vjerovati kad su ga uvjerali da su vidjeli uskrsloga Isusa. Dok on ne stavi svoj prst u mjesto gdje su bile probodene Isusove ruke čavlima, a svoju šaku gdje je bilo probodeno Isusovo srce, dok se on sam osobno ne uvjeri,

neće nikome vjerovati. Međutim je taj isti nevjerni Toma bio potpuno drukčiji kad se slijedeći put pred njim pojavio uskrsli Isus i pozvao ga da stavi svoj prst i svoju šaku u njegove rane. Pokleknuo je pred Isusa i priznao: "Gospodin moj i Bog moj!" Tada je Isus rekao veoma značajne riječi, koje se odnose na sve nas vjernike koji smo povjerovali Evanđelju: "Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!" Zbog toga se kaže da nam je više pomogla Tomina nevjera nego vjera ostalih Isusovih učenika.

Isus, dakle, naziva blaženima one koji vjeruju u Njega iako ga fizičkog u tijelu ne vide. Međutim, Isus je uvijek s nama i možemo ga po vjeri i vidjeti i čuti. On je s nama u sv. pričesti, u Euharistiji. Dolazi k nama prilikom svake sv. mise. Potrebno nam je uvijek produbljivati vjeru u stvarnu Isusovu prisutnost u sv. Hostiji tako da mu iskazujemo pobožnu i doličnu čast poklonom i molitvom. A posebno da ga pobožno i čiste duše primamo kao duhovnu hranu za dušu, kao najuzvišeniji milosni dar. Također je Isus prisutan među nama po svojoj riječi, po sv. Evanđelju. Evanđelje su Njegove riječi koje nam govori da bi nam služile za utjehu i okrepu, jer nam je svima potrebna Božja pomoć i snaga. Trebali bismo također prepoznavati Isusa i u svojim bližnjima. Morali bismo živjeti i tako se vladati, da i naš bližnji u nama prepozna Isusa.

Tomina nevjera neka nas potakne na molitvu, da nam Gospodin umnoži vjeru, da možemo naviještati sv. Evanđelje - Radosnu vijest - i istinu o Uskrsnuću kao temelju i svrsi našega vjerovanja i našeg življenja. Amen.

TREĆA VAZMENA NEDJELJA - "A"

Prepoznaše ga u lomljenu kruha

Sveti Luka u današnjem evanđelju opisuje dvojicu Isusovih učenika kako se vraćaju u svoje selo Emaus tužni zbog Isusove smrti. Na tom im se putu pridružuje stranac koji ih pita o čemu razgovaraju. A oni mu se čude da to ne zna kad sav Jeruzalem i okolica samo o tome pričaju: o Isusu koji je bio prorok silan na djelu i na riječi pred Bogom i svim narodom, kako su ga osudili i razapeli na križ. Dvojica učenika nisu prepoznali u tom strancu Isusa koji im se takav pokazao nakon uskrsnuća.

Slušaju zaneseni njegovo tumačenje Biblije. Objašnjava im kako je trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu. Pozvali su ga da ostane s njima na večeri kad su stigli u Emaus. A Isus za vrijeme večere, kao i na Zadnjoj večeri, uze kruh, blagoslovi, razlomi i dade im. Tada im se tek otvoriše oči i prepoznaše ga, ali je Njega nestalo ispred njihovih očiju. I oni tada, premda je pao mrak i nastala noć, nisu čekali do svanuća, nego se odmah vratili u Jeruzalem da jave apostolima kako su susreli Isusa i prepoznali ga tek prilikom lomljenja kruha.

I naš život možemo usporediti s putovanjem u vječni Emaus. Na tom putu i mi susrećemo Isusa, ali ga često ne prepoznajemo. Susrećemo dobre riječi roditelja, učitelja, svećenika, prijatelja - sve su to naši susreti s Isusom. Nažalost na tom našem putu kroz život susrećemo i one koje mi nisu kao Isus. Katkad nam je draže slušati njihove riječi dok ogovaraju i kleveću, dok psuju ili se bezobrazno šale. U tome nas često putava zavođa i sablažnjava i TV. Kao vjernici trebali bismo također prepoznati Isusa u lomljenju kruha, za Božjim stolom, - oltarom - na sv. Misi. Tu nam se Isus daje da ga blagujemo kao Božanski kruh: "Uzmite i jedite, ovo je tijelo moje! Blago onima koji su pozvani na gozbu Jaganjčevu!"

Da li tu prepoznajemo Isusa, da li nam se tu otvaraju oči vjere? Prepoznajemo li Isusa da je s nama i kako nas poziva i želi da po sudjelujemo u Euharistiji po sv. pričesti bude i u nama. Ili i takav susret s Isusom prođe a da u nama ne ostavi nikakva traga duhovne radosti i raspoloženja u duši. Trebalo bi da nas svaka služba Božja potakne da budemo bolji, da se ostavimo slabih navika i slušamo Isusove riječi koje nam po njima živimo. Riječi koje slušamo prigodom bogoslužja trebale bi odjeknuti u našoj duši, potaknuti nas na kajanje zbog grijeha i na odluku da ćemo se popraviti. Susret s Isusom trebao bi potaknuti svakoga da sredi svoje duhovne račune i s Bogom i s ljudima te se nahrani Božjim kruhom i božanskom milošću. Nastojmo prepoznati Isusa u lomljenju kruha i na svom životnom putu. Amen.

ČETVRTA VAZMENA NEDJELJA - "A"

Dobri pastir i njegovi sljedbenici

Današnju nedjelju nazivaju Nedjeljom Dobrog pastira. A ujedno je danas i Svjetski molitveni dan za duhovna zvanja. Općenito se čitavom svijetu, a ne samo kod nas, osjeća pomanjkanje duhovni

zvanja. Osjeća se potreba za novim podmlatkom svećenika, redovnika i redovnica. Današnji je svijet odveć materijaliziran. Gledaju se i cijene samo materijalne vrijednosti i prolazna dostignuća. O tome se mnogo razmilja, piše i govori. One prave duhovne vrijednosti se zapostavljaju. I to je jedan od razloga, da je malo onih koji se oduševljavaju i opredijeljuju za duhovni poziv. Zanimljivo je primjetiti, da u godinama kada se na duhovna zvanja gledalo i postupalo sa strane vlasti veoma netolerantno, kad su ne samo bogoslovi i svećenici bili od mnogih šikanirani, a mnogo puta i njihove obitelji, da je u tim godinama bilo onih koji su krenuli putem duhovnog poziva.

Istina da ni svećeničko zvanje nije lišeno svojih teškoća. Svećenici su samo ljudi sa svojim osobnim slabostima. Ali kako bi izgledao naš život, kad bi bili lišeni svećenika i njegove službe? Tko bi nam tada dijelio sv. sakramente: krštavao, ispovijedao, pričešćivao. Tko bi naše mrtve kršćanski sprovodio. Posebno, tko bi slavio sv. Misu, tumačio sv. Evanđelje i blagoslivljao.

Na današnji Svjetski molitveni dan za duhovna zvanja potrebno je sklopiti ruke i moliti se dobrom Nebeskom Ocu i njegovu Sinu Isusu Kristu i Duhu Svetome da se uvijek nađe onih koji će se odazvati duhovnom pozivu, da bude uvijek radnika na Božjoj njivi i dobrih pastira da vode Božje stado. Isus je Dobri Pastir, koji kao najuzvišeniji vođa stoji svima kao primjer. Svi smo mi Njegove ovce koje On vodi na duhovnu pašu i koje On duhovno hrani. U Njegovoj nauci, u sv. Evanđelju, možemo uvijek naći duhovne hrane za svoje duše. Poslije svog Uzašašća na nebo ostavio je svoje nasljednike, apostole, a oni opet svoje nasljednike, biskupe i svećenike, da tu duhovnu hranu, to Božje jelo, dijele Božjem narodu, pa da svi budemo dionici vječne nebeske slave zajedno sa svojim pastirima i svojim vrhovnim pastirom Isusom Kristom.

Današnji je dan poziv svima nama, da molimo za duhovna zvanja. Da molimo i za one koji su na službi, da nas duhovno vode, kao i za one, koji će nastaviti njihovu službu i odgovornu zadaću. Neka Dobri Pastir uvijek prati svojom pomoću i one koji su na duhovnoj službi, kao i one kojima oni služe i pomažu. Molimo se često, a posebno danas, za duhovna zvanja u našoj domovini i u našoj biskupiji. Amen.